

PROOEMIUM.

Dum beato illo atque Poëtis suavissimè decantato ævo nondum galeæ, non ensis erat, sine militis usu molliæ securæ peragebant otia gentes; nullæ item urbes erant vel oppida:

Nullæ præcipites cingebant oppida fossæ.

Postquam quæ *De duro est ultima ferro*, ætas, secum simul vim, injurias, cædes invexit; nec hospes erat ab hospite tutus; coalitæ hominum societates mœnia nempe sibi fossasque ad securitatem circumduxeré, quò se foris item sparsi agricolæ in periculo reciperent.

Id institutum in Germania nostra Henrici Aucupis ævō aduersū anniversariās, crudelissimāsque hostium populationes primò inductum: secutis sæculis non urbes tantum ingenti numero surrexerē ubique, sed redundante multitudine extra pomæriorum sepimenta, horrea primū, & horti, justæ denique ædificationes cæptæ, quas suburbia vocamus, quorum incolis nempe promptus esset intra munimenta receptus. Quare regionum incurribus hostium magis expositarum oppida fere sine ejusmodi suburbanis sunt.

Verùm Vienna nostra eò ampliorem augustiorēmque suburbiorum coronam meretur, quæ tot coronas Augustorum Incolarum numerat: *Ducum Babem-*

Babembergicorum Henrici II. Leopoldi Virtuosí, Friderici Catholici, Leopoldi Gloriosi, Friderici Bellicosi (a) Regumque Rugorum Flachtis, Felthis, & Friderici (b) Cæsarum Julii (c) Augusti, Tiberii, Claudii, Caji, Galbae, Vespasiani, Trajani, Pertinacis, Severi (d) Valerii (e) Valentinianni (f) Aurelii (g) Christianorum Imper. Henricorum III. IV. & V. (h) Friderici II. & Sigismundi (i) denique Habsburgicorum Archiducum, & Augustorum (uno dempto) omnium.

Adeò Vienna jam Cæsarum primorum ætate Vin-dobonæ nomine clara, etsi in illa gentium eluvione acerbissimè habita, sub Babembergicorum Dominatu primùm caput extollere altius; sub Habsburgicis inclarescere amplius, & postquam Imperatorum Regia esse cœpit, amplificari mirifice, ac post Budam à Turcis captam, communiri firmius. Secundo namque Denubiō ex omnibus Germaniæ partibus affluente multitudine maxima, suburbana jam tum latissimè circùm diffusa ex urbano tabulario constat.

Inde ad hanc ætatem ter omnino incensa sunt, ac evastata. Primùm A. 1529. cùm Solymannus Orientis vires omnes Viennæ admoveret, maxima clade, nec minorè dedecore post quadraginta die-rum oppugnationem profligatus. Secundò A. 1663. cùm Neohuselium, quod Vivarinum est Ungaris, post tristem cladem in eorundem Turcarum potestate recidit, ac Tartarorum populatrices turmæ jam Austriæ fines infestârunt: tum enim, quod ad ipias urbis fossas nullo ordine, ac confusa suburbanarum ædium series admoveretur, earum pars authoritate Hermanni Badensis bellici Con-silii

(a) Fugger in Speculo suis locis. (b) Colligitur ex antiqua vita S. Severini. (c) Fugger in Speculo. (d) Idem post Lazium in Annal. Viennensib. L. 2. c. 2. qui recenset monumenta Viennæ. (e) Fugger in Spec. (f) Lazius loco citato. (g) Testantur monumenta in urbe, & ad S. Udalrici reperta. Accedit Author Aurelius victor in vita. (h) Lazius ex antiquioribus. (i) Idem, & Fugger in Spec.

filii Præfidis diruta fuit. Tertiò demum A. 1683. paucis antequam à Karæ Mustaffæ Vezirii Copiis suburbia cingerentur, (magna circum amplitudine ea procurrisse argumento sit : quod idem Vezirus Byzantium ipse oppugnationis initio prescrississe fertur : jam se Urbem Viennam tenere, solam arcem expugnandam superesse) denuo flammis curatè à milite nostro deleta fuere. Tristis hæc urendorum circum suburbiorum provincia à Gubernatore Urbis Rudigero Starembergio, Starembergio Guidobaldo, nostri ævi Heroi incomparabili, tum verò pedestris legionis Centurioni delata est. Is, ut hodiecum narrare solet, reputans apud se, tot domorum millia, tot Principum, & amicorum palatia, totius Urbis delicias, ab se homine adolescente, paucorum manipularium operâ, paucis horis in ruderum acervum conjecta esse, intimis animis commotus, rerum humanarum inanitatem suis ponderibus æstimare, nec perfundatoriè Philosophari cœpit.

Hic esto terminus, unde iter erit decurrentum : scilicet dum Barbaris 12. Septembris ejusdem anni (cuius memoriam numus adjectus tunc sparsus refert) fusis, fugatisque, ex bustis suis, & ruderibus suburbana corona cœpit resurgere.

DIESE MÜNTZ
ZEIGET DIE A. 1683
 $\frac{1}{4}$ TUL. VON MAHUMED IV.
BELEGERTE STATT WIEN
WELCHE ABER DURCHGOTT
UND DER KEYS: POLN: UND
REICHSVÖLCKER TAPFER-
KEIT DEN $\frac{12}{2}$ SEPT. WIE-
DER DAVON BE FREY-
ET WORDEN.

Soluta obsidione (præter templa diruta , palatia rasa , ædes solo æquatas , præterque busta , rude- ra , & squallorem , spatio unius horæ in circum videre nihil erat) cives revisere areas suas , ac repurgare , tantóque contentione majore in ædificationem incumbe cœpere , quòd paucorum intervallo annorum perpetuis victoriis Strigonio , Buda , Essekino , Belgrado ipso velut extimis Viennæ munimentis adjectis , regiæ Urbi non in præsens modò , sed in perpetuum stabilis , inconcussaque securitas asserta videbatur . Ergo Magno Leopoldo I. imperante , ipsóque bello Viennam veluti fœundante colonorum numerus magnopere exauctus , ac postmodum , cùm Italicæ item ac Belgicæ Austriae patrimonium & accessio facta , plura tribunalia instituta fuere ; atque intra quinquaginta annos , ad præsentem scilicet 1734. supremum Lustri ab instauratis suburbii *decimi* , corona suburbiorum in eam amplitudinem , cultum , ac frequentiam adolevit , ut non peregrini modò , sed Domestici ipsi demirentur . Nunc antequam singula aggrediamur , universa prælibabimus .

Itaque Urbe vindicata , ne priori par veluti permistum ædium chaos existeret , ea in designatione vicorum providentia adhibita , cautumque fuit , ut ad sexcentesimum ab extima Urbis foissa pedem purum esset atque ab omnibus ædibus liberum solum : quo tum de intercapedine ad extimæ munitionis ac declivitatis regulas aptanda , tum urbis salubritati , suburbiorum splendori , ac perambulationi frequentissimæ Nobilitatis , populique prospectum egregiè fuit : adeò intervallum hoc sub occiduum propè solem innumeris rhedis veluti circumaratum , atque circumducta hæc , multisque palatiis interstincta corona jucundissimum spectaculum præbet . Quæ commoda tantillam hanc suburbiorum ab urbe veluti filiarum à matre sejunctionem satis compensant , idque quòd pro urbanis portis singulis meritoriz vehicula , quibus tum per urbem ,

urbem, tum ad suburbia vel viciniora oppida de-
porteris, quotidie prostant, parabili pretio con-
ducenda. Hæc ad commoditatem; securitati ve-
rò hujus medii intervalli annis abhinc duodecim,
Piissimi Principis Nostri Caroli VI. Cæsar is vigilan-
tissimi iussu, cùm alias nocturni commeatus ab
Grassatorum insidiis, rapinisque satis essent in-
tuti, quatuor equestribus excubiis, totidem in sta-
tiones collocatis optimè provisum est.

Hujus tam magnificæ coronæ interrior mæniā-
que respiciens ambitus orgias explet 4190. quæ ad
nostratis dimensionis regulam (orgia pedibus se-
nis, seu ternis passibus constat) unum milliare
Germanicum, quartamque ejus partem efficiunt;
capacitas verò totius areæ est pedum quadratorum
4000000. Exerior verò campis obversus linearum
ambitus, quo undequaque teguntur suburbia,
inde ab orientali Danubianœ canalis latere ad Oc-
ciduum in orgias procurrit 7080. id est supra duo
rum milliariorum Germanorum iter. Ferè par-
est reliquus ad septentrionem ambitus: nam si pro
Boreali limite Danubii alveus sumitur, ita ut insu-
læ omnes interceptæ, demptis hospitalenfi, & Ta-
borea, in eundem cum suburbis censum veniant,
numerantur orgiæ 6720. seu millaria duo Germa-
nica, & passus trecenti. Itaque circumferentia
suburbiorum universa orgias 13800. (unum octan-
tem supra quatuor millaria Germanica) comple-
ditur. Erit, qui eam amplitudinem admiretur;
verùm & aliis, qui pro diffusa suburbiorum am-
plitudine majorem expectasset; ea tamen natu-
ra est superficie circularis (ad quam accedunt sub-
urbia) ut etsi minores sint peripheriæ, facile ta-
men vincant oblongarum capacitatem.

A. 1704. cùm in exitium Austriæ omnia con-
spirasse viderentur, ac populatrices hostium faces
trans Danubium prope ad pontes in citimo littore
percurrerent, ut incendia è mœnibus spectari pos-
sent; sollicitudo nempe incessit, ne & suburbia

ūno incendio haurirentur. Igitur Eugenii Sabaudiae Principis consiliō nunquam satis laudando valla circūm ad hodiernæ technicæ leges, suis ad defensionem angulis instructa, atque A. 1730. impendiis maximis coctili latere convestita, & firmata sunt. Vallaris hæc corona non tam ad securitatem civium, aut decorum, quām ærarii, ac vectigalium augmenta facit, quando antea nihil promptius, quām merces quaslibet in aperta undique suburbia, tum defraudatis publicanis, in urbem ipsam penetrare.

Vallares porro hæc lineæ portis adeuntur novem, ponte levatili, ac militaribus excubiis instructis, nomen verò ab adfisis vicis sunt nactæ. Harum prima *Nusdorffensis* ab urbis fossa abest passuum 2940. *Waringana* 2250. Alsherrana ab ejusdem nominis antiquo, cultoque vico, ut prope suburbiorum pars censeri posset, solo vallo divisa ab urbe passibus 2040. *Lerchenfeldensis*, extra quam aliud ejusdem nominis suburbium enatum est, distata passibus 2310. *Mariæ Auxiliatricis* à propinquo templo appellata passibus 3000. *Shänbrunensis* pass. 3750. *Montis Viennensis* pass. 3900. *Favorittana* pass. 2670. Ad S. Marct pass. 40803. In *Leopoldina* verò pontium extremus abest à mœnibus pass. 69711.

Vetustioribus temporibus suburbana omnia quadrifariam dividebantur, in *Stubensem*, *Carinthiacum*, *Wübmrianum* & *Scotensem* quadrantes. *Stubensis* nomine venere vici: *Landstræß* (via Regia) *Weißgärber* (alutarii) *Unterwörkt* (Ripensis inferior) cum Leopoldina. *Carinthiaco* accensebantur vici: *Widennensis*, & *Viennensis* dexterior. *Wübmrianum* vici: *Kaimgruben* (Fossa Argillacea) *Viennensis* sinistior, *Schöff* / *Mariæ Auxiliatricis*, & *Spittelberg* (mons hospitalarius.) *Scotensi*, *Schottensberg* (Collis Scotensis) *Schotten - Aecker* (Agri Scotenses) *Platea Alsherrana*, & *Waringana*, item *Rossavia*. Hodie divisio alia placuit ab variis fundorum Dominis, atque inde pendentibus suburbanis Judicibus petita, quorum sunt omnino

duo de triginta , quæ novem mappulis , nempe minoribus ad majora , lineas usque porrecta , adjunctis infrà expressa habentur.

De singulis , quo sita sunt ordine , præcipaa quæque , relictis minutioribus , commemorabimus , quæ cujusque origo , fines , incolarum numerus , quæ spectatu digniora palatia , horti , ædes publicæ , qui Magistratus sacri , aut profani &c. Hæc tamen omnia , qua accepimus , fide trademus : Consultâ videlicet Ichnographicâ Viennensis territorii tabulâ , quæ per Leandrum Anquisolam , ac , qui hodie supereft , in hac arte peritis simum ac celeberrimum Jacobum Marinonium , operam item conferentibus viro clarissimo Joanne Luca de Hildebrand , Arnoldo Werner à Stainhaus curatissimè designata , ac typis A. 1704. excusa est : deinde oculis nostris , vulgi sensu , earumque rerum peritis adjutoribus in consilium adhibitis.

Etsi scriptio[n]is argumentum est nec splendidum admodùm , nec vel Poëticis nostris , vel Rhetoricas coloribus valde opportunum ; ideo tamen diligendum censuimus , ut vel ea , quæ à decessoribus de suburbanis ædibus , aliisque memorabilibus pertractata , nos una opella omnia , atque alia de univerfa suburbiorum corona , uno conspectu daremus , non sine rerum ha[ec]enus non editarum multiplici accessione.

